

VRANOV

ZPRAVODAJ ZASTUPITELSTVA OBCE VRANOV 3/2005

Rozvoj obce?

Čas od času v životě jednotlivce nebo skupiny nastane okamžik, který, ohlédneme-li se po čase zpět, můžeme označit za zlomový. Někdy přichází neočekávaně, jindy je výsledkem dobře promyšlených rozhodnutí, ale stejně tak může být jen vyústěním shody šťastných okolností nebo výsledkem emočního vzplanutí. Dovolíme si proto říct s trochou nadsázky, od tohoto okamžiku běží věci jinak.

V životě naší obce bývá takovýmto okamžikem například zvolení nového obecního zastupitelstva, volba starosty, ale třeba rozhodnutí o výstavbě kanalizace a znovu otevření územního plánu. A toto je právě ten zlomový okamžik, který určí vývoj naší obce na poměrně dlouhou dobu.

Je velmi těžké v několika řádcích vysvětlit podstatu územního plánu, ale zjednodušeně se jedná o rozvoj obce na období 15 až 20 let, kdy tento dokument přesně popisuje a určuje, jak bude obec vypadat po uplynutí tohoto období. Řeší ale pouze návrh, ne cestu. Vlastní realizace už spočívá na zastupitelstvu a potažmo na každém z nás.

Pravdou je, že nikdo nemůže říci, jak bude naše obec vypadat za 20 let, ale dnes můžeme a musíme říci, jak bychom chtěli, aby naše obec vypadala za 20 let. Na to, abychom měli zákonnou podporu pro tento rozvoj, je nutné profesionálně zpracovat územní plán.

Pokud zabrousíme do historie, zjistíme, že stejnou otázku si pokládali naši dědové již během 2. světové války a právě odtud pochází první územní regulativ pro naši obec. Tento velmi dobře zpracovaný projekt nebyl k naší škodě nikdy naplněn, ale vize pro budoucnost naší obce zde byla jasná. Již v té době naši předci věděli, že by obec měla mít nejméně 1000 obyvatel, aby byla životaschopná a v leccems soběstačná. V té době zde žilo 750 občanů.

Posválečná doba rozvoji naší obce nepřála. Celkově rozvoj vesnic v této době zaznamenal úpadek. Lidé se stěhovali do měst. Navíc Vranov, jako poutní místo, nebyl v plánu rozvoje.

V sedmdesátých letech minulého století je pro naši obec zpracován další územní regulativ, který nevybočuje z tradiční šedi té doby a z hlediska rozvoje naší obce je bezcenný. Jedná se o „Územní plán sídelního útvaru obce Vranov z r. 1979“.

Poslední a doposud platný územní regulativ pochází z roku 2002 Vychází z předpokladu, že bude v budoucnu mít okolo 1100 obyvatel. Není však zasazený do reálného stavu, protože předpokládá především zastavení proluk, a to i u občanů, kteří na těchto

pozemcích stavět nechťejí a odprodat je nemíní. Jedinou větší rozvojovou oblastí jsou Kejlova pole a oblast pod Wavrečkovými. Tyto lokality nás však nepřiblíží k číslu 1100.

Pro porovnání několik čísel, jak se naše obec „rozvíjí“:

1900 – 680 obyvatel

1949 – 742 obyvatel

1961 – 673 obyvatel

1985 – 636 obyvatel

2005 – 624 obyvatel

Nezbývá než konstatovat, že se naše obec nerozvíjí. Stačí se jen podívat na domovské stránky obecních úřadů a téměř všechny vesnice v okolí Brna zaznamenaly za posledních 15 let nárůst počtu obyvatel. Například Lelekovice mají v současnosti 1507 obyvatel, z toho nárůst od roku 1990 do roku 2005 činí 217 obyvatel. Je to nárůst o 14 % oproti Vranovu, který za stejné období zaznamenal nárůst pouze 4 %.

Je to smutné zjištění, ale pokud se na to podíváme z druhé strany, dává nám to šanci ke změně. Především je potřeba změnit náhled na celý problém a vyvarovat se stejných chyb jako v minulosti. Proč nabízet k zástavbě pozemky majitelů, kteří o to nemají zájem a nenabídnout do zástavby pozemky majitelů, kteří tento zájem mají?

Jistě se nad tím mnozí z Vás zamyslí a většina z Vás namítne, že rozvoj obce podporuje, avšak dodá slovíčko „ale“: chtěl bych rozvoj obce, ale aby to tak nevypadalo jako na Útěchově (nárůst obyvatel v této městské části za posledních 15 let činí 248 %). Nebo často slyšíme názory, jenom ne satelity. Ti lidé se nikdy našimi občany nestanou a s obcí se nesčítají a podobně. Nebo, stane se z toho noclehárna, ti lidé se sem budou chodit jen vyspat a tak všelijak podobně.

Myslíme, že je potřeba tyto názory odmítnout a podívat se do minulosti. Ve 30 letech minulého století byl vybudován Žižkov, stavěný jako typický satelit. Lidé, kteří se sem do nově postavených domů nastěhovali, nebyli povětšinou z Vranova.

To, jak s námi budou nově příchozí vycházet, přece záleží především na nás. Ale to už je jiné téma.

Součástí dnešního vydání časopisu je také dotazník, ve kterém bychom se Vás rádi zeptali na několik otázek týkajících se rozvoje naší obce.

Pokud nám zároveň odpovíte na dalších pár otázek ohledně činnosti obecního úřadu a zastupitelstva, předem vám děkujeme. Oceníme každý názor.

Dotazník je možno vypsat se jménem, ale stejně tak je možné jej vyplnit anonymně.

Vyplněné letáky je možno doručit na Obecní úřad, vhodit do schránky obecního úřadu, nechat ve Vaší poštovní schránce - budou vybrány při doručování pošty (pokud je otevřená) nebo dát poštovní doručovatelce.

Leták je k dispozici také ke stažení v elektronické formě na www.vranov.cz a vyplněný jej můžete zaslat na e-mail adresu: obec@vranov.cz

Vyhodnocení výsledků uvedeme v dalším vydání časopisu.

Ing. Marek Juha, starosta
Ing. Kateřina Jetelinová, místostarosta

Znak a prapor

Zastupitelstvo obce na svém zasedání dne 10.10.2005 schválilo návrh znaku a praporu obce Vranov.

Podvýbor pro heraldiku na svém zasedání dne 26.10.2005 doporučil předsedovi poslanecké sněmovny udělit obci Vranov následující vlajku a znak:

Popis obecního znaku:

Na půleném, červeno – zlatém španělském štítu, je v horní červené barvě položena na středovou osu, Mariánská – vranovská koruna v barvě zlaté. Spodní půlkruhová část je v barvě zlaté. Barevné řešení štítu je identické a v minulosti užívané. Tento znak je výhradně pro potřeby Obecního úřadu Vranov u Brna.

Popis obecního praporu:

Na půleném červeno – žlutém listu o poměru stran 2 : 3 je ve středu horní části na barvě červené položena Mariánská koruna barvy žluté. Spodní část je barvy žluté. Tento prapor – vývěsní, reprezentuje obec a vyvěšuje se při mimořádných událostech a státem uznaných svátcích.

Prapor slavnostní:

Grafické a heraldické řešení je shodné s praporem vývěsním a je doplněn po obvodu listu zlatými třásněmi. Žerd' je pak jednoduchá – jako kopí či může nést ve svém klenotu atributy svého kraje.

Slouží k vyjimečným slavnostním příležitostem a zdobí čestné místo úřadu.

Navrhl a graficky zpracoval: Jaroslav Petr, Mikulov

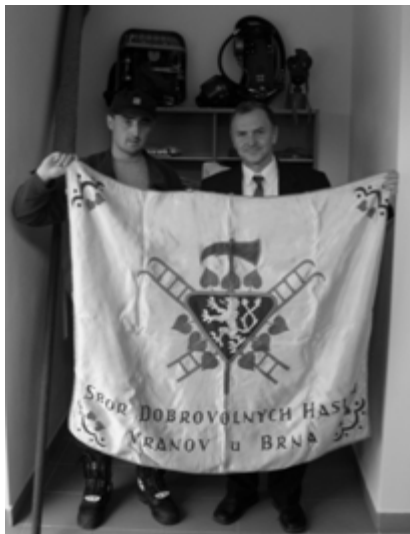
Vranovská empiáda

Ve čtvrtek 15. září 2005 se konal již druhý ročník Vranovské empiády 2005, kterou pořádá Statutární město Brno – Městská policie ve spolupráci s obcí Vranov, Sbořem dobrovolných hasičů z Vranova, Univerzitou obrany Brno a Českým červeným křížem pod záštitou hejtmána Jihomoravského kraje.

Jedná se o branný závod pro žáky základních škol. Závod se uskutečnil v areálu motokrosu ve Vranově a zúčastnilo se jej 141 žáků z celkem 12 mimobrněnských škol. Sbor dobrovolných hasičů z Vranova se spolupodílel na organizaci celé akce a jeho členové zajišťovali bezproblémový průběh na jednotlivých stanovištích.

Děti si zazávodili a současně byl připraven pestrý doprovodný program.

Akci také navštívil hejtmán Jihomoravského kraje pan Ing. Stanislav Juránek, a při této příležitosti byl starostou obce Ing. Markem Juhou pozván na prohlídku hasičské zbrojnice, která se mu velice líbila.

Koncert v Obecním domě

V sobotu 22. října pořádala obec Vranov koncert Ireny Budweiserové a Vladislava Bláhy. Koncert se konal v sále obecního domu, bylo přítomno cca 150 lidí, z toho asi 30 vranovských občanů. V sále byla současně výstava starých fotografií Vranova a koncert byl zakončen občerstvením pro všechny přítomné. Celý večer se vydařil

Upozornění Obecního úřadu

Upozorňujeme občany, že dle Obecně závazné vyhlášky obce Vranov č. 4/2003 o místních poplatcích je třeba mít při záboru veřejného prostranství obce (umístění kontejnerů, stavebního materiálu apod.) vyřízeno povolení obecního úřadu.

Bylo - nebylo

Listopadový výbuch všeobecné nespokojenosti ve velkých městech, ale zdaleka ne na venkově, přinesl významnou změnu k lepšimu takřka do všech prvků života naší společnosti. Náhle uvolněná stavidla občanských svobod však vedle zásadních pozitiv uvolnila i cestu bezbřehé chamtivosti, která často i při úmyslném zanedbávání výstavby právních jistot přerostla v bezuzdné rabování národního dědictví, majetku a kulturních hodnot.

Splnil tedy listopad 1989 naše očekávání? Mnozí z nás se domnívají, že zápory už dnes počínají převažovat nad klady. Že náš odpor a odboj je znehodnocován tím, že jsme byli záměrně vmanévrováni do pozice tzv. nevinnych obětí komunistické zvěle jen proto, aby se zamíchelo naše úsilí o politický zvrat a nastolení parlamentní demokracie v době, kdy většina současných celebrit všeho druhu ustrašeně a často i zističně kolaborovala s totalitním režimem anebo nás dokonce posílala do kriminálů. Někteří z nás k tomuto mediálnímu pohledu na politické vězně nevědomky přispívají nedomyšleným nářkem nad svou - minulým režimem znásilněnou – nevinností.

Jaké tedy byly základní chyby a omyly sametové revoluce, které způsobily, že někdejší komunisté a jejich aktivní spolupracovníci dnes znovu zvedají hlavy a veřejně obhajují svou zločinnou minulost a derou se k moci?

Tak zvaná „tlustá čára“ je ve skutečnosti projevem nedostatku odvahy vyrovnat se s minulostí do všech důsledků a jednou provždy.

Zachování komunistické strany bylo asi největším omylem prezidenta Václava Havla a jeho disidentského kruhu přátel, omylem, který se nutně neobešel bez následků, na které dnes narážíme jako na nebezpečné vraky, zálučně rozesté na naší cestě do demokratické budoucnosti.

Ponechání občanů, zkompromitovaných spoluprací s minulým režimem ve společensky důležitých pozicích veřejného života, umožnilo prorůstání občanské společnosti duchovním dědictvím kolaborace, která není vnímána jako zavrženíhodný postoj, ale stala se jakýmsi veřejně tolerovaným únikem z totalitní pasti.

Namísto naprosté satisfakce se politickým vězňům dostalo rehabilitační náhražky, která je takřkajíc navrátila na společenskou úroveň s režimem bezúhonně kolaborujících spoluobčanů namísto toho, aby jim přiznala zásluhy zachránců národní cti. Dokud nebude třetí odboj zákonem prohlášen za nositele úsilí o mravní přežití národa, zůstane do budoucnosti kolaborace s pluralitní a mocensky dominantní ideou ve všech sférách života uznávaným nebo dokonce vynucovaným a odměňovaným krédem. To se ostatně již dnes projevuje tím, že někteří naši zástupci v NATO a v EU působí dojmem, že namísto co by hájili naše zájmy v těchto institucích, prosazují zájmy těchto institucí u nás.

Právní kontinuita s obdobím totality paralyzuje jakýkoliv pokus o pranýřování velezrady, dokonané vydáním státu a jeho občanů napospas cizí moci a zákony činí bezzubými nástrojem úniku z odpovědnosti. Namísto spravedlnosti nabízí útulek pro trestně nepostížitelné velezrádce.

Všechny tyto skutečnosti jsou navzdory našemu stáří, nemocem a fyzickému opotřebení výzvou, ke které nesmíme mlčet. Přestaňme vystavovat na obdiv rány, které jsme od bolševiků utrpěli a rozpomeňme se na rány, které jsme rozdali. Naše hodnota pro tento národ a pro jeho budoucnost nespočívá v našem utrpení, ale v našem odporu a v našem boji za jeho místo slunci. Nebude-li v něm dnes a zítra pokračovat a nepředáme-li jej pozitíí jako živý odkaz svým dětem a vnukům a celé příští generaci spravedlivých, připravíme jim budoucnost, která je dříve nebo později donutí pozvednout odboj čtvrtý.

Josef Šebela, zastupitel obce

Také se Vám to již stalo?

Možná, že patříte k těm, kterým se to už stalo, a nebo k těm šťastnějším, kterým se to ještě nestalo a třeba ani nestane, ... ale možná také ano.

Přinesli jste si domů na podrážce dárek, o který jste nestáli. Jakmile jste za sebou zavřeli dveře, důvěrně známou vůni domova přerazilo něco silnějšího, neobvykle exotického, bez čeho byste se určitě obešli. Nevíte, kde jste k tomu přišli, odkud to pochází, kterému to patří, vlastně patřilo, ale zkrátka teď je tam a je Vaše. Vaše kletby se snáší na všechny majitele psů v blíže neurčeném okruhu. A protože většina z nás takto znečištěné boty nezhodí a nekoupí nové, nezbyvá nic jiného než se odebrat k umyvadlu a za pomoci kartáče a proudu vody přeposlat psí dárek někam dál. A to Vám teda povím, že to není jako čistit obyčejné bláto. Doslova to pocítíte. A přitom by stačilo tak málo, abyste tuto zkušenost nikdy neudělali. No co, každá zkušenost dobrá.

Tak už i já pařím mezi ty kterým se to stalo. Asi tak před třemi týdny. Pouze s tím rozdílem, že jsem si to nepřinesl domů, ale do auta. Co to dráždí můj nos, tohle neznám? Chvilí jsem podezřívával výrobce voňavých auto stromečků z časové nestálosti vůně, případně změny voňavých parametrů působením slunečních paprsků. Pravda, trvalo to jen chvilí a reálná příčina změny byla jasná. Takže nejen na botě, ale i na koberci v autě. Botu jsem umyl, koberečky do auta koupil nové za 218 Kč. Nejdou koupit jednotlivě, ale pouze v sadě. A tak mám 3 rezervní. Pro každý případ.

Minulou zimu pobývala v Brně moje známá z Nizozemska. Asi po týdnu jsem se zeptal, „Co tě zde zaujalo, jak se ti tu líbí?“ Odpověděla otázkou „Proč zde lidé chovají tolik psů?“ „Jak to myslíš - tolik psů?“ „Proč je všude na chodnících tolik psích výkalů?“

Pravda, bylo zrovna po oblevě. Nedokázal jsem odpovědět. Možná již nějaká vědecká akademie provedla sociologický průzkum na téma vztahy mezi lidmi a soužití psů s lidmi, ale nevím, jestli někdo provedl výzkum, proč lidé neuklízí hovno po svém miláčkovi.

Na jednu stranu jsem se styděl za všechny ty majitele psů, kteří neumí poklidit psí hromádku. Na druhou stranu jsem přestal být k těmto lidem tolerantní, protože zkušenost, kterou jsem udělal, mně naučila nebyť lhostejný k těmto věcem.

Proto se nebojím říct : „**Sousedě, poklid' hovno po svém psím miláčkovi !**“

Jaroslav Nedoma ml., zastupitel obce

XXIX. Veřejné zasedání zastupitelstva obce Vranov dne 12.9. 2005

Program jednání:

- 1) Aktuální otázky o činnosti ZO, výborů a OÚ od posledního zasedání
- 2) Všeobecná diskuse, interpelace členů ZO
- 3) Vypsání výběrové řízení na pronájem a budoucí odkup pozemku 162/6 v k.ú. Vranov u Brna
- 4) Změna výkonu správních činností – působnost stavebního úřadu Městského úřadu Šlapanice pro správní území obce Vranov
- 5) Příprava kanalizace v obci Vranov
- 6) Poplatky za služby OÚ
- 7) Kronikář obce
- 8) Závěr

XXIX/1

XXIX/1.1 Starosta informoval o činnosti OÚ od posledního zasedání

Starosta informoval o:

- a) průběhu poutí (parkování hřbitov, používání povolenek..)
- b) připravované úpravě cest na hřbitově
- c) vranovské empiádě 15.9.2005
- d) výměna OP vydaných do 31.12.1994
- e) dne 14.9.2005 nepůjde od 7.00 do 14.30 proud
- f) ukončení výměny střechy na ZŠ
- g) přípravě koncertu Ireny Budweiserové (22.10.2005)
- h) Vyúčtování VHP přístroje
- i) OÚ hledá knihovnici – práce s počítačem – zájemci se mohou písemně hlásit na OÚ do 15.10.2005

- #### XXIX/1.2
- a) Předseda FiV informoval o činnosti od posledního zasedání
 - b) Předseda stavební komise informoval o činnosti od posledního zasedání
 - c) Předsedkyně KV informovala o činnosti od posledního zasedání

- #### XXIX/2
- Všeobecná diskuse
6 diskutujících občanů – připomínky k organizaci a průběhu poutí na Vranově

- #### XXIX/3
- Starosta přeložil návrh na vypsání výběrového řízení na pronájem a budoucí odkup pozemku p.č. 162/6 v k.ú. Vranov u Brna v lokalitě za humny. Výběrové řízení by prováděla firma AP Investing.

- a) ZO schvaluje vypsání výběrového řízení
- b) ZO schvaluje uzavření smlouvy s firmou AP Investing na výběrové řízení na pozemek p.č. 162/6 v k.ú. Vranov u Brna pověřuje starostu podpisem smlouvy

- XXIX/4 Starosta obce předložil návrh na změnu výkonu správních činností – působnost stavebního úřadu Městského úřadu Šlapanice pro správní území obce Vranov místo stavebního úřadu u MÚ Kuřim
- ZO souhlasí se změnou výkonu správních činností – působnost stavebního úřadu Městského úřadu Šlapanice pro správní území obce Vranov.
- XXIX/5 Příprava kanalizace v obci Vranov
- Informace stav k : 12.9.2005
Rozneseno 291 smluv
Podepsáno 153 smluv
Sděleno od 34 občanů (majitelů nemovitostí), že si budou zajišťovat projekt KP sami
Celkem 194 občanů (majitelů nemovitostí) se vyjádřilo (7 nechtějí vůbec)
Doposud se nevyjádřilo 97 občanů (majitelů nemovitostí), kteří dostali smlouvu
- ZO schvaluje realizaci přípojek další pokračování přípravy stavby kanalizace v obci Vranov
- Místostarostka navrhla odměnu ve výši 1 000,- Kč pro paní Slavíkovou za administrativní práce na přípravě kanalizace.
- XXIX/6 Starosta obce předložil ceník viz příloha – poplatky za služby Obecního úřadu dle přílohy č. 1 tohoto zápisu.
ZO schvaluje výše poplatků dle přílohy č. 1.
- XXIX/7 Starosta obce předložil návrh odměny pro kronikáře pana Nedomu ve výši 5000,- Kč za rok.
ZO schvaluje výši odměny
-

XXX. Veřejné zasedání zastupitelstva obce Vranov dne 10.10. 2005

Program jednání:

- 1) Prapor a znak obce Vranov
- 2) Aktuální otázky o činnosti ZO, výborů a OÚ od posledního zasedání
- 3) Všeobecná diskuse, interpelace členů ZO
- 4) Územní plán obce – aktuální informace
- 5) Likvidace majetku obce – II. etapa
- 6) Schválení smluvních vztahů s dodavateli
- 7) Závěr

- XXX/1 Starosta informoval o zhotovení návrhu znaku a praporu obce Vranov. Heraldik pan Jaroslav Petr představil svůj návrh.
ZO souhlasí s předloženým návrhem

XXX/2

- XXX/2.1 a) Předseda FiV informoval o činnosti od posledního zasedání
b) Předseda stavební komise informoval o činnosti od posledního zasedání
c) předsedkyně KV informovala o činnosti od posledního zasedání

XXX/2.2 Starosta obce navrhl odměny pro zastupitele obce a zástupce TJ Sokol Vranov a SDH Vranov za pomoc při organizaci poutí v měsíci září.

Odměna zastupitelé: 500,- Kč/den – rozpis v příloze

Odměna za úklid obce: 3 000,- Kč za období poutí 2005

Odměna zástupce TJ Sokol Vranov a SDH Vranov: 500,- Kč na osobu a den

XXX/2.3 Místostarostka předložila návrh - obecní knihovna - otevírací doba, odměna knihovnice

Navrhuje otevírací dobu 1 x za týden 2 hodiny, odměna 500,- Kč /měs

XXX/2.4 Starosta informoval o činnosti OÚ od posledního zasedání

Starosta informoval o:

- a) průběhu poutí vč. částečného vyúčtování
- b) přípravě kanalizace v obci
- c) doplnění - rozšíření kontejnerů na tříděný odpad
- d) výši příspěvku do Fondu IDS pro rok 2006 – zastupitelstvo JMK schválilo výši příspěvku 50,- Kč na jednoho obyvatele
- e) soutěži hasičů O pohár starosta OSH ČMS Brno – město dne 15.10.2005 – uzavřena lesní cesta Machatková
- f) přípravě rozpočtu na rok 2006 – do listopadu by měli dát hasiči a ZŠ návrhy svých rozpočtů
- g) koncertu, který pořádá obec 22.10.05 - Irena Budweiserová, Vladislav Bláha – možnost zakoupit vstupenky na OU
- h) dodávce vody do obce Vranov (voda z Březové, odpojen vodovod Šebrov, na internetu rozborů vody)

XXX/3 Všeobecná diskuse

3 diskutující z řad občanů – pan Skácel - upozornění na nepořádek v zastávce autobusu, vysekát příkopy na Žižkově, připomínky k poutím

XXX / 4 Starosta informoval o připravované změně ÚP obce Vranov. Dne 17.10.2005 bude beseda kde budou mít občané možnost diskutovat o změnách v ÚP obce Vranov.

XXX/5 Starosta předložil Smlouvu o poskytování komplexních služeb v odpadovém hospodářství od firmy van Gansewinkel.

ZO souhlasí s uzavřením smlouvy a pověřuje starostu podpisem smlouvy

XXX/6 Předseda likvidační komise informoval o II. etapě likvidace majetku obce.

ZO souhlasí s likvidací majetku

XXXI. Veřejné zasedání zastupitelstva obce Vranov dne 24.10. 2005

Program jednání:

- 1) Pořízení změn územního plánu obce.

XXXI/1.1 Diskuse o navrhovaných změnách územního plánu

XXXI/1.2 Starosta obce seznámil se změnami územního plánu obce Vranov, které by měly být zařazeny do změny č. 1 územního plánu obce. Soupis změn je přílohou tohoto zápisu.

ZO souhlasí s provedením změn dle seznamu, který je nedílnou součástí tohoto zápisu v územním plánu obce Vranov

Poznámka:

Návrh změny č. 1 Územního plánu obce včetně popisu změn je vyvěšen na úřední tabuli před obecním úřadem nebo je k nahlédnutí v úředních hodinách na obecním úřadě

HASIČSKÉ OKÉNKO

Dovolte, abych Vás seznámil s děním ve sboru za období od února 2005.

V únoru jsme uspořádali tradiční ostatkovou zábavu a pochovali basu. Velký počet pěkných masek přijemnil večer a ceny v tombole potěšily výherce. Začátkem měsíce března proběhlo školení zásahové jednotky a přezkoušení nositelů dýchací techniky. Byl proveden jarní úklid hasičské zbrojnice. V dubnu naši členové provedli úklid chodníků v obci po zimním posypu včetně odvozu. Práci se zúčastnilo 7 členů. Ozvalo se také kokrhání červeného kohouta a tak jsme vyjeli hasit travní porost v borovičkách za myslivnou. Díky tomu, že byla sobota, opustili jsme zbrojnici v čase 4 minut po vyhlášení a oheň zlikvidovali. V předvečer prvního máje proběhlo tradiční pálení čarodějnic na „Sokoláku“. Pěknou návštěvu akce nepokořily ani nezvykle nízké teploty. Koncem května jsme zajišťovali požární technický dozor v areálu motokrosu na mezinárodním mistrovství ČR za účasti 7 členů. Všichni se pořádně zapotili při odnášení zraněných závodníků, při teplotě 34 stupňů Celsia to byl pořádný záběr. Další ročník železného empíka se konal v Líšni a 4 naši členové zajišťovali stanoviště s hasičskou tematikou. Soutěžili děti z brněnských škol.

Den dětí na Sokoláku začal za krásného počasí a děti si to rozdávali na překážkové dráze, kde plnili různé úkoly na čas (hod na přesnost, střelba ze vzduchovky, hod na plechovky, přechod po laně a další). Bohatě občerstvení a ceny přilákaly 20 dětí. Další soutěžící – už bez vítězů – v hodu na dálku a přetahování lanem, byli sladce odměněni. Předání cen už proběhlo za mírného deště a dětský den ukončil pěkný líják.

Vítězové jednotlivých kategorií:

Do 6 let: 1. Jonáš Kůra, 2. Barbora Krčálová, 3. Alenka Zichová

Od 6 do 9 let: 1. Klárka Střítežská, 2. Anežka Kratochvílová, 3. Vojta Pavelka

Od 10 do 14 let: 1. Martin Jetelina, 2. Jan Bludník, 3. Lucie Jetelinová

Děkujeme firmě van Gansewinkel za sponzorské dary (cukrovinky a ovoce).

Doba prázdnin byla tak jako každý rok dobou nečinnosti. Koncem prázdnin jsme asistovali na závodech MČR čtyřkolek.

V září začalo nacvičování na hody a stárci to od začátku brali velice zodpovědně. Jako každoročně jsme vypomáhali obci při organizaci poutí. Účast 13 členů sboru. V říjnu nám stárci a stárky předvedli, co se za měsíc naučili. Kdo se přišel podívat na besedu ke zbrojnici nebo k myslivně určité nelitoval. Stárci sklidili zasloužený potlesk od přihlížejících.

Večerní hodová zábava začalo opět bojem o místa k sezení. Jsme rádi, že lidé mají zájem o hodové tradice, ale zároveň se musíme omluvit těm, na které nezbyly židle. Kapacita sálu byla vyčerpána. Stárci opět předvedli besedu a kdo měl štěstí, odnesl s i výhru t z tomboly. Věřím, že se všichni dobře pobavili a s chutí zatančili.

V polovině října se na Vranově konaly závody v hasičské dovednosti ovšem bez naší účasti. V Blansku se konalo prověřovací cvičení s ostrým výjezdem. Doba odjezdu naší jednotky byla v povolené normě.

Miloslav Křivánek, starosta SDH

FARNÍ OKÉNKO

Milí obyvatelé Vranova a milí farníci!

Čas tak rychle utíká a je tu zase čas „dušičkový“, také čas všech svatých, které slavíme vždycky 1. listopadu. Patří k nim také svatá Gianna Beretta Molla, jejíž příběh Vám vypravuji na pokračování. Někdy se nám zdá, že svatí jsou lidé z „jiného světa“, kteří žili už dávno a měli docela jiné životní okolnosti, než my. Ale Gianna je svědectvím, že jsou nám blízcí a prožívali docela konkrétní život se všemi radostmi, starostmi a bolestmi – jako my.

Tak se vrátíme k Gianně.

Od začátku jí bylo jasné, že se musí udělat všechno, aby se zachránilo dítě. Proto se rozhodla pro odoperování nádoru. „Jsem připravená na všechno, jen dítě ať žije“. Operace se konala 6. září 1961 a byla to operace velmi těžká. Chirurg se snažil s maximální pozorností splnit prosbu odvážné, heroické matky a skutečně se podařilo dítě zachránit. Nádor, který se ukázal jako nezhoubný, se dal dobře odstranit.

Pacientka se rychle zotavila a před ní bylo 7 měsíců velkých bolestí a skryté psychické a duševní zátěže. Uvědomuje si prognózu: šance na přežití není ani 10 %. Má 39 let. Myšlenka, že musí opustit děti i manžela, na ni velmi tíživě doléhá. Rozhodnutí zachránit dítě za cenu svého života nebylo pro Giannu lehké. Milovala něžně své děti, z celého srdce milovala svého muže, milovala život. Odejít v nejkrásnějších letech života a nechat tu vdovce a 3, nebo dokonce 4 děti – to bylo hrdinské rozhodnutí.

A také ji začala trápit další starost: neutrpělo její dítě operací, kterou prožila? Nebude postižené? Ale Gianna neukazovala svou bolest a svoje starosti. Nevinnost, nepřijemná Giannina společnice v těhotenství, jí tentokrát způsobovala radost: byla znamením, že vývoj dítěte probíhá normálně.

Po operaci pokračovala Gianna v povolání praktické lékařky. Působila pokojně a odevzdaně, byla laskavá jako předtím. Její manžel Pietro však cítil její vnitřní napětí. Opakovaně prosila svého muže za prominutí všech starostí, které mu způsobuje a prosila o jeho lásku, kterou potřebuje víc, než kdykoli předtím.

Celou rodinu trápila otázka, jestli jizva na děloze vydrží. Manžel popsal tyto týdny takto:

„S neuvěřitelnou duševní silou plnila své povinnosti. Často se modlila. Ale její úsměv a veselost, které jí dodávaly neobyčejnou krásu, byly provázeny utajovanou úzkostí.“ Gianna doufala, že Bůh má moc zachránit ji i dítě. Odevzdala se do jeho vůle. „Pán udělá to, co bude pro naši rodinu nejlepší.“

V březnu 1962, několik týdnů před porodem, musel Pietro odjet služebně do Paříže. Gianna ho poprosila, aby jí přinesl módní časopisy. „Když mě tu Pán Bůh nechá, chci se pořádně a hezky oblékat.“ Dodnes jsou v časopisech označené modely, které si vybrala.

Pietro vzpomíná na něco, co se stalo měsíc a půl před porodem. Když odcházel do práce, Gianna ho čekala v předsiní, naklonila se k němu a naléhavě mu tichým hlasem pošeptala: „Petře, prosím tě, když se budete muset rozhodnout mezi mnou a dítětem, rozhodněte se pro dítě. Ne pro mě, prosím tě o to!“

Termín porodu byl určen právě na velikonoce. V polovině dubna 1962 se rozloučila s přítelkyněmi a řekla jim: „Jdu do nemocnice, ale nevím, jestli se vrátím. Porod bude těžký, možná budou moci zachránit jen jednoho z nás, ale já chci, aby žilo moje dítě! Modlete se hodně za mě, abych splnila Boží vůli!“

20. dubna 1962, na Velký pátek, přišla do nemocnice v Monza, kde ji minulý rok operovali. Svěřila svůj život i život svého dítěte do Boží Prozřetelnosti. „Na všechno, co Bůh chce, jsem připravená.“ Dosud doufala, že zůstane na živu. Ale teď jí jako lékařce bylo jasné, že půjde o mimořádně těžký porod. Byla slabá, její tělesná kondice nebyla dobrá. Kromě toho dítě bylo velké, stehy na děloze mohly při porodu prasknout. Ale Gianna nepřestala opakovat: „Splním Boží vůli, Pán Bůh se o mé děti postará.“

21. dubna nadešel čas porodu. Musel jít císařským řezem. Trval dlouho a byl velmi bolestný. Na Bílou sobotu v 11 hodin se narodilo zdravé děvčátko. Vážilo 4 a půl kilogramu. Po své matce dostalo jméno Gianna Emanuela.

Několik hodin po porodu dostala strašné bolesti. Bohužel přišly očekávané a také obávané komplikace. Vystoupila teplota, puls byl sotva citelný a pacientka měla časté záchvaty slabosti. Zdálo se, že nyní už definitivně ví, že Bůh přijal její ochotu obětovat svůj život.

Ale lékaři začali bojovat o záchranu jejího života všemi možnými prostředky. Pietro byl stále u ní. Utíral jí pot z čela a držel ji za ruku. Když to bylo možné, dostávala svaté přijímání. Přišla k ní i její sestra z Indie. Gianna se jí svěřila: „Konečně jsi přišla! Kdybys věděla, Virginie, jak je bolestné umírat a nechat tu malé děti.“ Líbala její misijní kříž a obrátila se na ni se slovy: „Kdybys věděla, kolik sil mi dává tvůj kříž. Co by s námi bylo, kdyby nám Ježíšovy rány v takovýchto chvílích nedávaly útěchu?! Víš, najednou se člověku jeví všechny hodnoty světa úplně jinak. Jak často si v životě ceníme věci, které ve skutečnosti nemají žádnou hodnotu!“

Ve středu ráno klesla horečka. Gianna mohla déle rozmlouvat s Pietrom. Netušila, že to byl jejich poslední souvislý rozhovor. Ale její rozhovor s Pánem nepřestal. Často šeptala: „Ježíši, miluji tě.“

Ošetřující sestra, která byla v posledních dnech u ní řekla: „Nikdy si nestěžovala. Vnímala všechno kolem sebe. Zůstávala pokojná při plném vědomí, mlčky ponořená do modlitby. Čas od času jsme jí podali sklenici vody. Modlitba, pokoj, добрota. To ji charakterizovalo. Až do konce byla při vědomí.“

Když už úplně zeslábla, prosila, abychom ji převezli domů. Nejprve lékaři nesouhlasili, v pátek večer svolili. V sobotu brzy ráno přivezli umírající domů. Slyšela ještě hlasy dětí, které právě v sousední místnosti vstávaly.

V osm hodin odešla v přítomnosti svého manžela, dvou bratrů a své sestry Virginie do věčného života.

Gianna Beretta Molla ukončila svůj pozemský život. Její smrt zanechala velmi bolestnou mezeru v její rodině a u mnoha lidí, o které se v životě obětavě starala. Vždy přítom zářila dobrotou. Teď se na ní naplnilo slovo, které řekla kdysi jako vedoucí mládeže svým kamarádkám: „Kdybychom v boji o své povolání měli zemřít, pak by to byl nejkrásnější okamžik našeho života.“

Pokračování příště

Možná si řeknete: Dnes je jiná doba, jiný svět, jiné okolnosti, jiné vztahy.... Ale – i když je dnes všechno skutečně jiné, proč je to jiné? Protože jsou jiní lidé. A proč jsou jiní lidé? Protože jim chybí Bůh... a proto chybí láska, oběť, štěstí – nejvíce v rodinách. Ale dokud žijeme, nemusí to být definitivní, nemyslíte?

Vaše sestra Zdislava

ŠKOLNÍ LIST

Ohlédnutí za školou v přírodě

Prvního září se otevřely dveře naší základní školy a všichni zaměstnanci rádi po prázdninách přivítali žáky i nové prvňáčky. Slavnostní zahájení s povídaním o prázdninách rozvázalo jazyčky i nově přichozím.

I přesto, že už začal nový školní rok, vzpomeneme na akce, které jsme prožili na konci školního roku.

Již tradičně jsme byli na škole v přírodě v Jedovnicích, kam dojedeme na kolech a bydlíme ve stanech s podsadou. A jak vzpomínají děti na školu v přírodě?

Zuzana Černá, ředitelka ZŠ Vranov

V neděli 19.6. 2005 bylo peklo. Protože jsme jeli na školu v přírodě do Jedovnic na kolech. Ale dojeli jsme všichni zdraví. Když jsme přijeli do tábora neměli jsme už ani sílu vzít si své kabele a jít se ubytovat. Až jsme se ubytovali měli jsme jít ke stožáru, kde paní učitelka určila kdo bude kapitánem. Paní učitelka vybrala jako kapitány Jardu Charváta, Honzu Svítla, Martina Jetelinu, Žanetu Kotlárovou a Kamila Růžičkovou.

úryvek ze vzpomínky Kamila Růžičkové

Tak co bych k tomu řekl. Vyjeli jsme ve 2 hodiny středoevropského času, cesta tam byla 100% zabijačka, no prostě to bylo na umření. Když jsme v 6 hodin úplně zřízení dorazili, čekalo nás ještě rozřazování do indiánských kmenů. Pak se do pátku kromě pár her, vyrábění totemů, vyrábění křesel, zmrzliny, vyrábění zbraní a obědů skoro nic nedělo. Pátek měl jen jednu dobrou stránku. Moje družstvo bylo první. Moje radost ale rychle ustrnula při pomýšlení na nejdrtivější kopec, kterej znám. Kopec z Adamova do Vranova. Cesta z Jedovnic do Adamova byla celkem brnkačka. Ale pak jsem uviděl hyperkopec, kterej sem měl vyjet a řekl jsem si vyjedu to, jsem přece „páták“. Vyjel jsem to určený jako pes a ještě teď mě bolí nohy.

Jarda Charvát

.....naše tlupa byla Martin Jetelina, Denča Skácelová, Kristýna Zelenková, já (Martinka Štefulíková) a Tomáš Ostrý. Měli jsme spoustu zážitků a ty Vám teď povyprávím.

PO – Hráli jsme hru s koly, jezdili jsme v lese a byl úkol jet po praporecích z růžového toaletního papíru, ale naše tlupa zabloudila a ujela 12 km, ostatní jen 7 km, protože nezabloudili

ÚT – Ranní rozcvička byla u rybníka i v rybníce. Cestou jsme utíkali indiánským během a ten se utíká takhle: 100 kroků běžíte a 100 kroků chodíte.

ST – Ve středu byl triatlon a tam se plavalo, jezdilo na kole a běhali jsme.

ČT - Zakopali jsme válečnou sekeru a tancovali kolem ohně a v noci jsme měli stezku odvahy.

PA – V pátek jsme balili a chystali se na odjezd domů. Jeli jsme silnicí a cestou jsme si mohli něco koupit a paní učitelka Černá nám koupila ledňáčky a pak nás čekala adamovská cesta.

A všichni jsme dojeli v pořádku domů. To jsou naše dobré zážitky. To byla hezká škola v přírodě v Jedovnicích.

Povídala a napsala Martinka Štefulíková

Kola v přírodě – téma indiáni

- I. Den jsme dorazili do tábora. Rozdělili jsme se do skupin. A večer na ohni jsme opékali špekáčky. Vedle mého stanu měl stan pan učitel. Chvilku jsme mluvili a pak jsme usnuli.
- II. Den byla rozcvička ve vodě. Pak jsme snídali. Chvilku po snídani jsme v tlupě stavěli dřevěné bizony. Po obědě jsme stavěli totemy a popisovali je. Šli jsme se ještě koupat a po večeři jsme stavěli kapitánské křeslo.
- III. Den po obědě jsme jeli na kolech a dělali jsme různé úkoly a přijeli jsme akorát na večeři.
- IV. Den jsme si vyráběli zbraně, k obědu byl řízek. Večer jsme lovili dřevěné bizony a měli jsme oheň.
- V. Den jsme se skoro pořád koupali a všichni se těšili na stezku odvahy.
- VI. Den byla snídaně a vyhlásování vítězů

Michal Zouhar

Když jsme konečně dojeli do tábora, rozdělovali se kapitáni. Byla jsem také kapitán. Do družstva jsem dostala Dominika, Ivetu, Teu, Jendu a Terezku. Všichni byli moc šikovní. Na spaní mi vyšla Tea, bylo to s ní srandovní. V pondělí to byla ještě pohodička, ale ve čtvrtek a v pátek to bylo fakt vyčerpávající. Ve středu jsme měli triatlon. Jak jsme měli jít plavat tak mi začalo bušit srdce. Měla jsem totiž strach, že to neuplavu. Po plavání jsme měli jít na kolo, to byla docela rychlovka. Předjela jsem Kamilu, Klárku a Simonu. No, ale v běhu mě zase předběhla počítám i Denča. Jak už jsme konečně doběhli, všimla jsem si, že nemám tkaničku v botě a pak jsem se podívala na kolo měla jsem ji tam zamotanou. Ale to už je jedno. Musím říci, že jídlo tam měli fakt skvělý. Když jsme se měli vrátet domů, tak to bylo fakt hrozný, ten kopec z Adamova.

Žaneta Kotlárová

Na škole v přírodě se mi nejvíce líbilo koupání . Každý den jsme se chodili koupat do rybníka Olšovec, ráno i odpoledne. Ráno byla voda studenější, odpoledne byla teplejší.

Spali jsme ve stanech. Při odpoledním klidu jsme si mohli půjčit karty a hráli jsme. Bylo nás pět družstev indiánů – Šošoni, Huroni, Apači, Čejeni a Siuxové. Bylo tam krásně a svítilo sluníčko.

Martin Holešovský

Jeli jsme v neděli ve dvě hodiny. Dojeli jsme tam utahaní. Jak jsem byla ráda že jsme v Jedovnicích. Šli jsme na nástup pod stožár. Tam jsme se museli rozdělit do skupin – do kmenů, protože jsme si hráli na indiány. Byli jsme Huroni.

Nejvíce se mi líbilo stavění totemu. Jmenoval se silný vůdce a pomohl nám vybojovat 3. místo. Nahoře na hlavě měl vlasy ze slámy, pod vlasama měl namalovaný obličej. Pod obličejem měl dvě šišky, ty znázorňovaly tvrdost a sílu našeho kmene. Pod tím byl jeho štít – bojovnost. Totem jsme pěkně vyzdobili a natřeli barvami. Netěšila jsem se ale na to, že jsme museli odjet. Byla to nejlepší škola v přírodě!!

Sylva

V neděli 19. června 2005 jsme ve 2 hodiny odjížděli na školu v přírodě. Asi 17.30 hod jsme dojeli do Jedovnic. Pak jsme uklidili kola a první den uběhl jako voda. Druhý den jsme se probudili a paní Holešovská nás probudila s tím, že se jde indiánským během k rybníku. A tak to bylo až do středy, kdy nás po rozcvičce čekal triatlon. Plavání jsem zvládl, byl jsem čtvrtý, ale rychle jsem se převlékl a pak jsem se držel na druhém místě. Celkově byl v triatlonu na prvním místě Jarda, já jsem byl druhý. V pátek končila indiánská škola v přírodě.

Zdeněk Veverka

První den jsme přijeli do tábora a byli jsme všichni unavení. Pak se rozdělovaly družstva, teda kmeny, protože jsme tuto školu v přírodě měli pojmenovanou „Indiáni“. Potom jsme měli táborák, kde jsme si opékali špekáčky a šli jsme spát.

Druhý den jsme měli rozcvičku ve vodě. K vodě jsme šli indiánským během. Když jsme se vrátili, měli jsme snídani a po snídani jsme dělali bizony a po obědě totemy. Když byl večer šli jsme spát.

Třetí den jsme měli soutěž na kolech, kde jsme dělali úkoly .

Čtvrtý den jsme měli snídani a po obědě jsme měli triatlon

Pátý den jsme si dělali obleky a po obědě jsme se malovali

Šestý den byla večer stezka odvahy a ráno bylo vyhodnocení celé školy v přírodě.

Tereza Svítlová

V neděli 19.6. 2005 jsme vyjeli. Cesta byla náročná. Nejvíc nám dal zabrat kopec, na kterém stojí Nový Hrad. Pak už byla většina kopců v pohodě. Z Nového Hradu jsme jeli mírným ale dlouhým kopcem do Rudic. V Rudicích jsme projeli kolem rudického propadání a údolím do Jedovnic, kde jsme zajeli k rybníku a od rybníka do tábora.

V neděli večer jsme si postavili bizony a ve čtvrtek jsme je lovili. V pondělí jsme si postavili totemy. V úterý jsme jezdili na koních (kolech). Ve středu byli indiánské sporty. Ve čtvrtek byl hlavní oheň. V pátek jsme balili a připravovali se na odjezd. Cesta zpátky byla pohodová až na kopec z Adamova.

Martin Jetelina

**OTEVÍRACÍ DOBA
HOSPODÁŘSKÉHO DVORA V ROCE 2005
Vždy 10.00 – 12.00 hodin**

Listopad	12.	26.	
Prosinec	10.		

INZERCE

Komu zavolá Váš pes, až mu nebude dobře?

Mobilní veterinární služba

- léčebná a preventivní činnost pro psy, kočky a malá zvířata
- drobné chirurgické zákroky, akutní ošetření úrazů a pokousání
- čipování a vystavování pasů
- poradenství v oblasti chovu a výživy
- výjezdová služba po – pá 8:00 – 21:00
sobota a neděle po domluvě
- pohotovostní služba nepřetržitě

Všechny potřebné informace včetně cen Vám poskytneme na níže uvedeném telefonním čísle:

**MVDr. Šárka Krčálová ,
(dlouholetá praxe v oboru)
Vranov u Brna 124, 664 32
mobil: 604 359 053**

Nehleďte ošetřovnu veterináře. Přijede k Vám domů.

Kadeřnictví

Zveme Vás k návštěvě zavedeného dámského, pánského a dětského KADEŘNICTVÍ v České u Brna v budově Obecního úřadu. Objednávky na tel: 775699886

ZPRAVODAJ VRANOV 3/2005 V.ročník Ev.č. MK ČRE 10189

Obec Vranov, Březina 20, PSČ 664 32, tel./fax: +420 541 239 027, e-mail: obec@vranov.cz

vydávaný Zastupitelstvem obce Vranov – **neprodejné**

redakční rada: Ing. Kateřina Jetelinová, Mgr. Z. Černá, J. Nedoma st., Ing. M. Juha

uzávěrka 7. 11. 2005, vydáno nákladem: 300 výtisků

uzávěrka Vánočního čísla 5. 12. 2005